

и отлетѣ. Тя сега чуруликаше радостно, като че благодарѣше на другаркитѣ си. А тѣ се въртѣха все около нея и сѣщо чуруликаха. Тѣ се много радваха, че можаха да избавятъ другарката си. Като се начуруликаха колкото имѣ воля искаше, тѣ се разлетѣха благодарни по своитѣ мѣста. И азъ си отидохъ сѣщо благодаренъ. И отъ тогава на сѣтъ азъ още повече обикнахъ лѣстовичкитѣ.

Нешинъ.

Мечка и баба.

(Народна приказка).

дно врѣме една баба имала момиченца двѣнки. Тя отишла да имѣ бере дрѣнки; отишла за круши, ала мечката я подуши. Щомъ баба се качила на дрѣна, ето и мечката — подъ дрѣна, разсърдила се и рекла: „що щешъ ти бабо на моя дрѣнъ; ей сега ще те изямъ!“

Бабата, като нѣмала какво да стори, зела да ѝ се моли: „Недѣй ме, мечко изяда; — дърта съмъ ще ти прѣсѣда. Азъ имамъ момиченца двѣнки, за тѣхъ бера тѣзъ дрѣнки; едното се казва Мекушка, а другото — Твърдушка. Ела довечера тамъ, ако плачатъ, ще ти ги дамъ.“